రమణ భాస్కర

ఆధ్యాత్మిక పక్షపత్రిక

05-11-2004 (4)

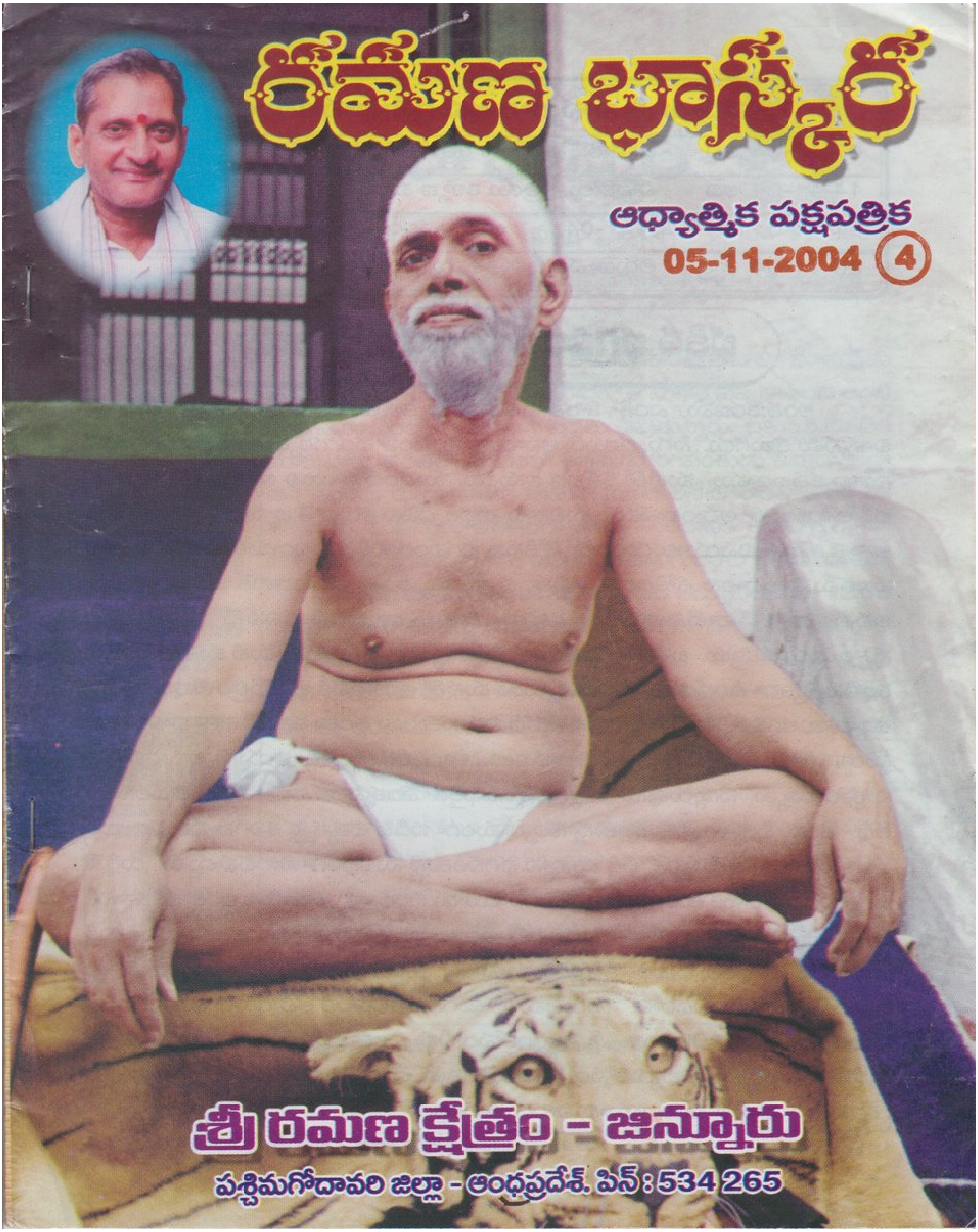

శ్రీ రమణ క్షేత్రం - జిన్నూరు

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్. పిన్ : 534 265

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

07-11-04	ఆది	జిన్నూరు, శ్రీ రమణ క్షేత్రం
14-11-04	ఆది	పాలకొల్లు, క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం
21-11-04 నుండి 27-11-04		అరుణాచలం క్యాంపు
26-11-04	శుక్ర	అరుణాచల దీపోత్సవము, తిరువన్నామలై

భక్తికి భగవంతుడు బానిస ఔతాడు

అంతఃకరణము ఎంతో కొంత పరిశుద్ధము కానిదే, ఈశ్వరుడు ఒకడు ఉన్నాడనే విశ్వాసమే కలుగదు. సిగ్గు, భయం, అహంభావన, సంకోచం, గర్వములాంటి మలినాలతో మనం కప్పబడ్డాము. మట్టితో కప్పబడ్డ ఇనుము, సూదంటి రాయిని ఆకర్షింపలేదు అలాగే భక్తి అనే జలంతో అహంభావమనే మలినాన్ని శుభ్రం చేసిన తరువాతే జ్ఞానమియ్యబడుతుంది. అశాశ్వతమైన విషయాల గురించి శోకిస్తూ భగవంతునికి విన్నవించుకోకుండా ఆయన్ని మాత్రమే పొందాలని శోకించాలి. ప్రపంచ భారాన్ని అంతా మోసేవానికే మన బాధ్యతను అప్పగించాలి. వాటిని మాటల ద్వారా, పాటల ద్వారా పొరలివచ్చే కన్నీటిద్వారా వ్యక్తంచెయ్యవచ్చును. బ్రహ్మానుభూతికి "ఆర్తి"ముఖ్య మార్గం - అప్పుడే మన మనోమలినాలు కడిగిస్వచ్ఛంగా ఉండగలం. పరమేశ్వరుడు మనతో ఇంటింటికీ భిక్షమెత్తించినా, నగ్నంగా ఉంచినా, ఆకలితో మాడ్చినా ఆయన స్మరణ విడువకుండా అంతా ఈశ్వరేచ్ఛగా భావించాలి. మీరా, సూరదాస్, ద్రౌపతి, తుకారాములు, ఈ పరీక్షల్లో నెగ్గి ఆయన అనుగ్రహానికి పాత్రులయ్యారు. సద్గురువును నిష్కల్మషమైన భక్తితో సంతృప్తిపరచాలి. వారికి కావలసింది అదే. కర్తవ్య నిర్వహణలో, జీవితాన్ని నిర్విరామంగా నడిపి నిత్యతృప్తి కలిగిన సక్కుబాయికి రంగడు బానిస అయ్యారు. భక్తి మార్గాన భగవంతుణ్ణి సులభంగా పొందవచ్చును. రుక్మిణి ఒక్క తులసి దళానికి తులాభారంలో తూగిపోయాడు పరమాత్మ. విదురుని ఇంట భోజనానికి వెళ్లాడు. వైదిక భక్తికన్న రాగభక్తి గలవారే అంతరంగ భక్తులై ప్రభువు అంతఃపురంలోనికి వెళ్లగలరు. గోపికల భావం "కృష్ణుడు మావాడు, మేము కృష్ణుని వారలము" గురువుపై మనకు ఈ భావన కుదరాలి. "గురుప్రేమలో ఊగిసలాడే వారికి అహంకార, మమకారాలు వాటంతట అవి రాలిపోతాయి. నీ స్వార్థంకోసం నీవు ఎంత కష్టపడి కృషిచేస్తూ ఉంటావో అంతకన్న ఎన్నోరెట్లు నీ బాగుకోసం నీ గురువు కృషి చేస్తాడు" అంటారు శ్రీనాన్నగారు. ఆ గురుకృషికి పాత్రులై పరంధామాన్ని పొందుదాము.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 10 | సంచిక : 4 | పుష్యం : 9-10 | 05-11-2004

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 10 ISSUE : 4

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETHRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - PALAKOL
☎ 08814 - 222438, 221260
94401 - 31188

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 10-10-04, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులారా,

ప్రతీ మానవుడికి సుఖం కావాలి, శాంతి కావాలి. మానవుడు ఏ పని చేసినా సుఖంకోసమే చేస్తాడు. ఆ సుఖం ఎక్కడ ఉంది అంటే మన స్వరూపంలోనే ఉంది అని పెద్దలు చెపుతున్నారు. ఒక వ్యక్తి నూటికి నూరుపాళ్ళు శాంతిలో, సుఖంలో ఉన్నప్పుడు భగవంతుడు ఉన్నాడా, లేడా అనే తలంపు కూడా వాడికి రాదు. సుఖం అనేది, శాంతి అనేది ఈ శరీరానికి, మనస్సుకు అతీతంగా ఉంది. శరీరానికి అనారోగ్యం వస్తే బాధపడతాము, మనస్సులో అశాంతి వస్తే దానిగురించి క్షోభ పడతాము. మనం జీవితం పొడుగునా ఈ శరీరం శవం అయ్యేవరకు ఈ శరీరం గురించి గాని మనస్సు గురించి గాని ఆలోచించుకుంటూ ఉంటాం గాని వాటిని దాటి వెళ్ళలేకపోతున్నాము. సత్యవస్తువు మన హృదయంలోనే ఉంది కాని అది మన మనస్సుకు అందదు, మన మాటకు అందదు. మన మాటకు అందదు కాబట్టి, మన మనస్సుకు అందదు కాబట్టి అది లేదు అని అనుకోవటానికి వీలులేదు. మన మనస్సు మనకు కనబడటం లేదు కాని మనస్సు లేదు అని ఎవరు అనరు. మీ బుద్ధి మీకు కనబడటం లేదు కాని మీకు బుద్ధి లేదా అంటే ఎవరూ ఊరుకోరు. బుద్ధికి రూపం ఉందా? రూపంలేదు కాని మీకు బుద్ధి ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది కదా. మీ బుద్ధి మీకు ఎలా తెలుస్తోందో అలాగ జ్ఞానికి తన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు, ఆత్మ అంతస్పష్టంగా తెలుస్తూ ఉంటుంది. భగవంతుడికి రూపం లేదని, ఆయనకు నామం లేదని భగవంతుడు లేడని అనుకోవద్దు. భగవంతుడు అందరి హృదయాలలో

ఈ సంచికలో..... **సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు**

10-10-04 జిన్నూరు 1
17-10-04 అత్తిలి 11

ఉన్నాడు. ధనవంతుడని, పేదవాడని, అధికారం ఉందని, అధికారం లేదని అలాకాదు భగవంతుడు అందరి హృదయాలలో నివాసంగా ఉన్నాడు. అయితే మన మనస్సులో పవిత్రత లేదు అందువలన మనకు భగవదనుభవం కలగటం లేదు. వేదంలో ఏమని చెప్పారు అంటే సంతానం వలనగాని; ధనం వలన గాని, కీర్తివలన గాని, అధికారం వలనగాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఒక్క త్యాగి మాత్రమే జ్ఞాని అవ్వగలడుగాని త్యాగికానివాడు జ్ఞానికాలేడు. త్యాగం అంటే మనం కానిదానిని విడిచిపెట్టగలగాలి. మన అందరికీ ఈ దేహమే ఆత్మ, దేహమే సర్వస్వం అనే బుద్ధి ఉంది, ఆ బుద్ధిని విడిచిపెట్టటమే త్యాగం. ఏదోరోజున ప్రతీవాడికి మరణం వస్తుంది. మన దేహానికి మరణం రాకముందే మరణాన్ని మనం చంపేయాలి, వాడు మాత్రమే జ్ఞాని అవ్వగలడు. తెలియటం, తెలియకపోవటం అనేవి మనస్సుకు సంబంధించిన విషయాలు. వీటి అన్నింటికి అతీతమైనది జ్ఞానం. మన హృదయంలో ఒక సద్వస్తువు ఉంది, దాని తాలుక అనుభవమే జ్ఞానం. మనస్సుకు ఉండవలసినంత పవిత్రత, అర్హత, యోగ్యత లేకపోవటం వలన ఆవస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి రావటంలేదు. నిష్కాముడికి మాత్రమే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. ఏరకమైన కోరిక లేనివాడు మాత్రమే సంతృప్తిగా ఉండగలడు. కోరిక ఉన్నవాడికి ఎవడికీ సంతృప్తి ఉండదు. సత్కర్మ చేయమని భగవంతుడు చెప్పాడు. కర్మకు, జ్ఞానానికి సంబంధం ఏమిటి అని కొంతమంది అంటూఉంటారు. సత్కర్మ చేయటం వలన, కర్తృత్వం లేని కర్మ చేయటం వలన బుద్ధి శుద్ధిఅవుతుంది. వాడు ఏమతస్థుడు అయినా బుద్ధి శుద్ధిఅవ్వకుండా ఇంతవరకు ఎవరికీ జ్ఞానం కలుగలేదు. ఇది ఒక కులంతో గాని, ఒక మతంతోగాని, ఒక ప్రాంతంతో గాని సంబంధంలేని బోధ. నువ్వు సత్కర్మ చేస్తూఉండాలి, అసూయపనికి రాదు, అసహనం పనికిరాదు. నువ్వు ఓర్పుతో సత్కర్మ చేయగా చేయగా నీ బుద్ధి శుద్ధి అవుతుంది. మనకు కోరిక వలన ఏమీరాదు, నీకు ఏదైతే అర్హత ఉందో, ఏదైతే యోగ్యత ఉందో అదే నీకు వస్తుంది అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మోక్షం కావాలి అనే కోరికను కూడా వదులుకోమని భగవంతుడు చెప్పాడు, మోక్షానికి కూడా సన్యాసం ఇచ్చేయి అప్పుడు నీకు మోక్షం వస్తుంది అన్నాడు. ఎదురుచూడటం వలన ఏదో వచ్చేస్తుంది అని మనం అనుకొంటాం కాని ఎదురుచూడటం వలన ఏదీరాదు. మన బుద్ధి శుద్ధి అయితే మన ఇంద్రియాలకు ఏకాగ్రత వస్తే, మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తే, ఈశ్వరానుగ్రహానికి మనం పాత్రులమయితే ఈశ్వరుడు మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు కాని మనం కోరుకోవటం వలన ఏమీ వచ్చేయదు. అన్ని సిద్ధులకంటే గొప్పసిద్ధి మోక్షసిద్ధి, మోక్షసిద్ధికంటే మించిన సిద్ధి లేదు. మోక్షసిద్ధి లేకుండా ఇతరసిద్ధులు నువ్వు సంపాదించినా అవి స్వప్నంతో సమానము. నీకు అర్హత ఉన్నప్పుడు, యోగ్యత ఉన్నప్పుడు నీకు కోరిక అక్కరలేదు, కోరిక లేకపోయినా అది వస్తుంది. దేనికీ నువ్వు గాబరా పడవద్దు, భయపడవద్దు. జీవితంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ప్రారబ్దంలో ఏది ఉంటే అది వస్తూ ఉంటుంది.

ఆ దేహంతో నీకు తాదాత్మ్యం లేనప్పుడు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు నీకు సంతోషం రాదు, పరిస్థితులు ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పుడు నీకు దుఃఖంరాదు. సబ్జక్టును ఎప్పుడూ విడిచి పెట్టకూడదు. బాహ్యకారణాల వలన మనకు ఏదైనా కలిసివచ్చింది అనుకోండి, అప్పుడు మనకు సంతోషం వస్తూ ఉంటే లోపల స్వరూపానికి దూరమయిపోతాము. పరిస్థితులు బాగా ఉన్నాయి అని సంతోషం వచ్చినా, పరిస్థితులు బాగాలేవని దుఃఖం వచ్చినా రెండూ మనోదేహములకే. మనం ఎంతసేపు శరీరం, మైండ్, ఇంటలెక్టు ఈ మూడింటి పరిధిలోనే ఉంటున్నాము. ఈ మూడింటిని దాటితేనేగాని అమృతానుభవం కలుగదు. తెలివి మంచిదే కాని దానిని మనం సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. మనకు భగవంతుడు ఏ అవకాశములు అయితే ఇచ్చాడో వాటిలో ఒక్కటి కూడా దుర్వినియోగం చేయకుండా అన్నీ సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ ఒక చక్కటి మాట చెప్పారు. మనకు ఏదైనా కష్టం వచ్చింది అనుకోండి, ఆ కష్టం వచ్చింది అని కంగారుపడతాము అనుకోండి ఉన్న సుఖాలు అన్నీ కూడా పోతాయి అని చెప్పారు. ఒకరి ప్రారబ్ధంతో ఇంకొకరు పోల్చుకోకూడదు. ఎవరి దేహానికి సంబంధించిన ప్రారబ్ధం వారిదే. ఒక ప్రారబ్ధంతో ఇంకొకరి ప్రారబ్ధాన్ని పోల్చుకోవటం వలన దుఃఖం వస్తుంది. కొంతమంది చాలా కష్టపడితేకాని పదిరూపాయలు సంపాదించలేరు, కొంతమంది ఏమీ కష్టపడకుండానే డబ్బు సంపాదించేస్తారు. అదోరకమైన ప్రారబ్ధం, ఇదోరకమైన ప్రారబ్ధం. ప్రారబ్ధాలు రకరకాలుగా ఉంటాయి. మన ప్రారబ్ధం ఏదో మనం చూసుకోవాలి అంతేగాని ఇతరులతో పోల్చుకోవటం వలన మరల అజ్ఞానంలో కూరుకొనిపోతాము. మీ బిహేవియర్ ప్రోపర్‌గా ఉండాలి. అహంకారం అనేది పోగొట్టుకొనేది కాదు, దానిని పోగొట్టుకోవాలని మీరు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే ఒకోసారి బిగుసుకుపోతుంది, దానంతట అదే ఊడిపోవాలి. దైనందిన జీవితంలో మీ మాట, చేత, మీ ప్రవర్తన ఈశ్వరుని దయను పొందటానికి అనుగుణంగా ఉంటే అహంబుద్ధి దానంతట అదే జారిపోతుంది కాని దానిని మీరు బలవంతంగా ఊడగొట్టుకోలేరు. కొంతమంది లోపల ఒకటి పెట్టుకొంటారు, బయట ఒకటి మాట్లాడతారు. దానివలన వారు మనకు తీసుకొని వచ్చే నష్టం మాట వదిలేయండి, వారికి తెలియకుండానే దేహబుద్ధి పెరిగిపోతుంది, లోపల అపవిత్రత ఉంటే అది బయటకు పోదు, అలాగే స్టోర్ అయిపోతుంది. కొంతమంది ప్రతీ విషయానికి లౌకికంగా మాట్లాడతారు, పైగా అది ఏదో తెలివి అనివారు అనుకొంటారు, దానివలన దేహాభిమానం పెరిగిపోతుంది. అటువంటి మనుషులకు విచారణ చేస్తే మటుకు అహంకారం పోతుందా అని జ్ఞానేశ్వర్ మహరాజ్ అన్నారు. నీమాట శుద్ధిగా ఉంటే, నీ బుద్ధి శుద్ధిగా ఉంటే, నువ్వు సహృదయంతో పనిచేస్తూ ఉంటే, నువ్వు కపటివి కాకపోతే అహంకారం ఎక్కడ ఉంటుంది, దానంతట అదే రాలిపోతుంది అంటున్నారు జ్ఞానేశ్వర్. మనకు ఎక్కడయితే ఇష్టం ఉందో, ఎక్కడయితే ప్రీతి ఉందో అది మనం బలవంతంగా జ్ఞాపకం పెట్టుకోనక్కరలేదు, సహజంగానే జ్ఞాపకం వస్తుంది. మీ ఇంట్లోని వారు మీకు జ్ఞాపకం వస్తున్నారా అని నేను

అడిగితే దానికి అర్థం ఏమిటి? మన ఇంట్లో వస్తువులు ఉన్నాయి, మనుషులు ఉన్నారు. మన ఇంట్లో ఉన్న వస్తువుల మీద ఉన్నప్రేమ, మన ఇంట్లో ఉన్న వ్యక్తుల మీద ఉన్న ప్రేమ దేవుడి మీద ఉంటే దానిని భక్తి అంటారు. ఈ పుస్తకాన్ని, మంచి నీళ్ల సీసాను నేను మర్చిపోను అది నాది అనుకొన్నప్పడు, అలాగే భగవంతుడు నావాడు అనుకొన్నప్పడు ఇంక మరుపు అనేది రాదు. కాని మనం భగవంతుడిని పరాయివాడు అనుకొంటున్నాము, ఇంట్లో మనుషులను సొంతం అనుకొంటున్నాము యదార్థం చెప్పాలంటే భగవంతుడు మనవాడు, మన ఇంట్లోని మనుషులు అంతా పరాయివారే. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నూతిలో ఒక వస్తువు పడిపోయింది అనుకోండి. మనం ఏమి చేస్తాము. నోరు మూసుకొని, ముక్కు మూసుకొని నూతిలోనికి దిగి ఆ వస్తువు ఎంత లోతులలో ఉందో అక్కడికి వెళితేనేగాని ఆ వస్తువు దొరకదు, నీ హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడు కూడా అంతే అన్నారు. నువ్వు వాక్కును నిరోధించి, మనస్సును నిరోధించి, ప్రాణాన్ని నిరోధించి నీ హృదయంలో ఆయన ఎంత లోతులలో ఉన్నాడో అక్కడకు వెళితేనేగాని భగవదనుభవం నీకు కలుగదు. అప్పడు గాని నీవు మరణంలో నుండి విడుదలపొందలేవు. నాకు మోక్షం ఎప్పడు వస్తుంది అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగారు. నీకు ఇష్టమైన మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యి, నీకు ఇష్టమైన గురువును ఆశ్రయించు, నువ్వు ఏదిచేసినా నువ్వు అసలు పుట్టలేదు అన్న సంగతి నీకు తెలిస్తేనేగాని నీకు మోక్షం రాదు అని చెప్పారు. వాడు ఎంత సాధన చేసినా నేను పుట్టాను అనే భావన వాడికి ఉంటే ఇంక మోక్షం లేదు అన్నారు. నేను పుట్టాను అనుకొన్నప్పడు వాడు ఏదో రోజున చనిపోతాడు. ఏది పుట్టలేదు, ఆత్మ పుట్టలేదు. వాడు ఆత్మ అయి ఉన్నాడు. ఆత్మానుభవం వాడికి కలిగినప్పడు వాడు పుట్టలేదు అన్న సంగతి వాడికి తెలుస్తుంది. అప్పడు కదా మోక్షం వచ్చేది అంతవరకు మోక్షం లేదు అన్నారు. ఇప్పడు మనందరం మోక్షంలోనే ఉన్నాము. మోక్షంలోనే ఉండి మోక్షంలో లేము అనుకొని మోక్షాన్ని పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. ఇంతకంటే అజ్ఞానం, ఇంతకంటే అవిద్య మరొకటి లేదు, ఇది అంతా మనస్సు యొక్క గారిడీ. నీకు వివేకం లేదు అని చెప్పటానికి, నీకు జ్ఞానం లేదు అని చెప్పటానికి ఈ ఒక్కటే చాలు అని చెప్పారు.

దేవుడు మనవాడు అనే బుద్ధి ఎవరికైనా ఉందా? దేవుడు మనవాడు అనేబుద్ధి ఉంటే సాధన పేరు మీద బాధ అక్కరలేకుండానే ఆయన మనకు దొరుకుతాడు, మనకు సాధన చేస్తున్నట్లు తెలియదు సాధన జరిగిపోతూఉంటుంది. మీ ఆయనను ఎవరైనా తిట్టారు అనుకోండి మీకు చాలా కోపం వచ్చేస్తుంది, దేవుడిని తిడితే ఎవరూ పట్టించుకోరు. ఎందుచేతనంటే దేవుడు మీవాడుకాదు అనుకొంటున్నారు, మీ ఆయనను మీవాడు అనుకొంటున్నారు. అందుచేత దేవుడిని ఎన్ని తిట్టినా పట్టించుకోవటంలేదు. దీనిని బట్టి మీరు భగవంతుడికి ఎంతదూరంగా ఉన్నారో తెలుస్తోంది కదా. మనకు ఏదైనా ఒక విషయం తెలిస్తే తెలుసును అని చెప్పాలి, తెలియకపోతే తెలియదు అని చెప్పాలి. మనకు తెలియనప్పడు

తెలుసును అని చెపితే మనం నష్టపోతాము, వాడు నష్టపోతాడు. మనం స్వార్థంతోటి, కోరిక తోటి ఏదైనాపనిచేస్తే దానికి ఫలం వస్తుంది. ఆ ఫలాన్ని మనం ఎంజాయ్ చేస్తాము, ఎంజాయ్ చేసినప్పుడు వాసన పడుతుంది. ఆ వాసనలోనుండి కోరిక వస్తుంది, ఆ కోరికను బట్టి పని చేస్తాము, ఆ పని వలన ఫలితం వస్తుంది. మరల ఆ ఫలితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తాము, దానివలన వాసన పడుతుంది. ఇది కర్మచక్రం. ఇందులోనుండి విడుదల పొందాలంటే ఒక దేవతాపురుషుడి అనుగ్రహం లేకుండా, గురువు యొక్క దయలేకుండా ఇందులోనుండి ఎవడూ బయటకు రాలేడు. ఇక్కడ భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు జపం చేసినప్పుడు, ధ్యానం చేసినప్పుడు, సత్పురుషుల మధ్యలో ఉన్నప్పుడు తాత్కాలికంగా నీకు కొంత శాంతిగా ఉండవచ్చు. కాని నీకు వాసనలు పూర్తిగా వేరుతోసహా నశించేవరకు శాశ్వతమైన సుఖం, శాంతి, ఆనందం నీకు రాదు. మన శరీరంలో ఏదైనా చెడు పదార్థం ఉంది అనుకోండి, మనకు పెయిన్‌కింద వచ్చేవరకు అది లోపల ఉన్నట్లు మనకు తెలియదు. అలాగే మనలోపల ఉన్న వాసనలు తలంపురూపంలో వస్తేనేగాని లోపల ఆవాసనలు ఉన్నట్లు మనకు తెలియదు. భక్తుల చరిత్రలు చదువుతూ ఉంటే వారు ఎక్కువగా కష్టాలు పడ్డట్లు కనిపిస్తాయి. భగవంతుడు ఏమిచేస్తాడు అంటే ఆయన ఎవడినైతే అనుగ్రహించాడో వాడిలోని వాసనలను కదిపి ఒకోటి తలంపులకింద పంపిస్తాడు. ఏమిటి భక్తిగా ఉంటున్నాము, ఇన్ని తలంపులు వచ్చేస్తున్నాయి ఏమిటి అని మనం అనుకొంటాము. వాసనలు ఉన్నట్లు మనకు తెలియజేసి, వాటిని తొలగించుకొనే శక్తిని మనకు ఇచ్చి, వాటిని తొలగింపజేస్తాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. అదంతా ఈశ్వరుడు చేసే ప్రక్రియ, అయితే ఆయనపట్ల మనకు ఉన్న భక్తిలో కొరత ఉండకూడదు, ఆయనపట్ల మనకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉండాలి. భగవాన్ మనకు మంచి మాటలు చెపుతున్నారు కాని మనకు వినాలి అనిపించటంలేదు, ఒకవేళ విన్నా దానిని మననం చేయాలి అనిపించటం లేదు, దానిని జీర్ణం చేసుకోవాలి అనిపించటం లేదు. దానికి కారణం ఆమాట మంచిదికాదు అనికాదు మన బుద్ధి మంచిదికాదు. మన బుద్ధిలో దోషం ఉంది కాబట్టి ఆమాటలు మంచివి అయినప్పటికి, జ్ఞానంతో కూడిన మాటలు అయినప్పటికి వాటిని మనబుద్ధి రిజెక్టు చేస్తోంది. ఆ మాటలలో పొరపాటులేదు, మన బుద్ధిలోనే దోషం ఉంది. మన బుద్ధి మంచిదికాదు అని మనం అనుకోము, దేవుడు తప్పు చేసాడేమో అని అనుకొంటాము. మన బుద్ధిని మనం బాగుచేసుకోవాలి కాని ఎవరోవచ్చి చేస్తారని కనిపెట్టుకొని ఉండకూడదు. మనం చేసే ప్రయత్నం మనం ప్రోపర్‌గా చేయాలి, అందులో డెడికేషన్ కనుక ఉంటే, డివోషన్ కనుక ఉంటే డివైన్ ఇంటర్‌ఫియరెన్స్ వస్తుంది. మనం ఏదైనా ఒక పనిచేస్తే గొప్పలకోసం, ఆడంబరాలకోసం, ఊరేగింపులకోసం ఆపని చేయకూడదు, కేవలము భగవంతుడిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆపని చేయాలి. ఎందుచేతనంటే ఒక్క ఈశ్వరుని దయ తప్పించి మనలను ఉద్ధరించేది ఈ సృష్టిలో ఏదీలేదు. కొద్దిసేపు ఏకాంతంగా ఉండి ధ్యానం చెయ్యి. ఏకాంతవాసం ఎందుకు అంటే పదిమందిలో

కూర్చొన్నప్పడు మన మనస్సులో ఏమి ఉందో మనకు తెలియదు. ఏకాంతంగా కూర్చొన్నప్పడు మన మనస్సులో ఏముందో మనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. నీ మనస్సులో ఏముందో నీకు తెలియకుండా నువ్వు వాటిని తొలగించుకోలేవు. మనస్సులో దోషాలు ఎక్కువగా ఉంటే ఇంద్రియాల ద్వారా మనస్సు బయటకు పోతుంది. వాసనలు ఎక్కువగా ఉంటే లోకవిచారణ, దేహవిచారణ. వాసనలు తగ్గుతున్నాయి అనుకోండి అప్పడు ఇంద్రియాలు ఆ జీవుడిని బయటకు ఆకర్షించటం మానేస్తాయి, అప్పడు ఆత్మవిచారణ ప్రారంభమవుతుంది. నువ్వు ఏదైతే ఆలోచిస్తున్నావో, ఏదైతే తలుస్తున్నావో అదే అవుతావు అని ఇంగ్లీషులో సామెత ఉంది. లోకవిచారణ చేసేవాడు లోకానికి దగ్గరవుతాడు, ఆత్మవిచారణ చేసేవాడు ఆత్మే అవుతాడు. నీకు ఎవడిమీద అయినా అసూయ ఉంది అనుకో వాడు పాడుఅవ్వడు నువ్వు పాడవుతావు. మన పూర్వీకులు మనలను ధ్యానం చెయ్యమని చెప్పినా, సత్కర్మ చేయమని చెప్పినా, నిష్కామ కర్మ చెయ్యమని చెప్పినా వాసనా క్షయానికే. ఎంతో కొంత మనం సత్కర్మ చేయము అనుకోండి మనలో ఉన్న అపవిత్రత తగ్గదు. నీలో ఉన్న అపవిత్రత తగ్గితేకాని లోపలఉన్న పరమపవిత్రమైన వస్తువు నీకు వ్యక్తంకాదు. రావణాసురుడు మారీచుడితో నువ్వు బంగారు లేడి వేషం వెయ్యి, అప్పడు సీతమ్మ ఆ లేడికావాలి అంటుంది, రాముడు నీకూడా పరుగెడతాడు. అప్పడు నేను సీతమ్మను లంకకు పట్టుకొనిపోతాను అని చెపుతాడు. రావణాసురుడితో మారీచుడు అంటాడు ఇప్పడు నీవు చాలా సుఖంగా ఉన్నావు, అపరిమితమైన ఐశ్వర్యం ఉంది. ఆ సీతమ్మ గొడవ నీకు ఎందుకు? నీవు పాడైపోతావు. రాముడు అంటే మానవుడు అనుకొంటున్నావు ఈ గొడవలు వద్దు అని చెపుతాడు. కాని రావణాసురుడు వినలేదు, నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి అంటాడు. అప్పడు మారీచుడు అనుకొన్నాడు. ఇప్పడు నా చావు దగ్గరకు వచ్చేసింది. బంగారపు లేడి వేషం వేయనంటే వీడు చంపుతాడు, లేడి వేషం వేస్తే ఆయన చంపుతాడు. వీడి చేతిలో చనిపోయేబదులు దేవుడి చేతిలో చనిపోవటం మంచిది అనుకొంటాడు. చీకటికి వెలుతురు అంటే ఇష్టం ఉండదు, చెడ్డకి మంచి అంటే ఇష్టం ఉండదు, అజ్ఞానికి జ్ఞానం అంటే ఇష్టం ఉండదు అని బంగారు లేడి వేషం ధరించే ముందు మారీచుడు మనస్సులో అనుకొన్నాడట. మనిషి పరుగెడుతూ తన నీడను తాను పట్టుకోవాలి అనుకోవటం ఎటువంటిదో గుళ్ళు, గోపురాల చుట్టూ తిరుగుతూ దేవుడిని పట్టుకోవాలి అనుకోవటం అటువంటిది. పరుగెడుతూ నీడను ఎలా పట్టుకోగలడు. అప్పడు గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే వాడిచేతిని వాడి హృదయం మీద పెడతాడు అప్పడు, ఆ నీడమీద ఉన్న చెయ్యి ఆ నీడను పట్టుకొంటుంది. ఇప్పడు పట్టుకొన్నాను అంటాడు. బాహ్యంగా పరుగెడుతున్న నీ మనస్సును పట్టి లోపలకు తిప్పి చూపిస్తాడు, వాడు గురువు. నువ్వు ఇక్కడ పట్టుకోవలసింది అని నీ హృదయంవైపు చూపిస్తాడు. రూపాల్లో ఏమీలేదు, నామాల్లో ఏమీలేదు. నువ్వు రూపబుద్ధిని పెంచుకోవద్దు, నామబుద్ధిని పెంచుకోవద్దు. నువ్వు చనిపోయేవరకు రూపంచుట్టూ, నామం చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటే చివరకు నీకు జ్ఞానం రాదు. నువ్వు

ఏదైతే కాదో దానికోసం ఏడుస్తూ ఉంటే నీకు వస్తే గొప్పలు రావచ్చుగాని, జ్ఞానంమటుకు రాదు. రూప నామాల చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటే ఇంక లోపలకు ఎలా వెళతావు? లోపలకు వెళ్ళకపోతే నీకు ఆత్మముత్యం దొరకదు. నీకు రూపదృష్టి లేనప్పుడు, నామదృష్టి లేనప్పుడు మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. మనం సద్బుద్ధితో, సహృదయంతో ఒక పని ప్రారంభిస్తే అది ప్రవాహంలాగ సాగిపోతుంది. ఒకవేళ ఆపని పూర్తి అవ్వకుండా నీ శరీరం చనిపోతే మిగతావారు ఆపని పూర్తిచేసేస్తారు. నీ శరీరానికి బలం ఎలా ఉందో, నీ సంకల్పానికి కూడా బలం ఉంది. మనం ఎక్కడో ఒక గదిలో కూర్చొని అందరూ బాగుపడాలి, అందరూ సుఖంగా ఉండాలి, అందరూ శాంతిగా ఉండాలి అని లోకం యొక్క క్షేమం మనం హృదయ పూర్వకంగా కోరుకొంటాము అనుకోండి. మన తలంపు యొక్క శక్తికూడా ఈ ప్రకృతిలో కలిసి మన తలంపు తాలుక వైబ్రేషన్స్ కూడా ఈ సృష్టి మీద పనిచేస్తాయి. అందుచేత మనం ఎప్పడూ మంచిమాటలే మాట్లాడాలి, మంచి తలంపులే ఉండాలి. ఎదుటివారి క్షేమం కోరుకోవాలి. మనం హృదయపూర్వకంగా ఎదుటి వారి క్షేమం కోరతాము అనుకోండి మన భావనాబలాన్ని బట్టి వారికి నిజంగా క్షేమం వస్తుంది. నీకు లోచూపు వచ్చింది అనుకో, నీ శక్తిని, వివేకాన్ని ఉపయోగించి ఆత్మవస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నావు అనుకో అప్పడు వ్యక్తులపట్ల, సంఘటనల పట్ల, బాహ్య వస్తుజాలం పట్ల నీ దృక్పథమే మారిపోతుంది. శత్రువు శత్రువుగా కనబడడు. దేహప్రారబ్ధంలో పెయిన్ వచ్చినా, ప్లెజర్ వచ్చినా ఆ పెయిన్‌ను తీసుకోవు, ఆ ప్లెజర్‌ను తీసుకోవు ఎందుచేతనంటే నీవు లోపలకు వెళ్ళిపోయావు. ఈ పెయిన్, ప్లెజర్ అనేవి పైపైన బుడగల వంటివి. అదిగో నురుగు, అదిగో బుడగ, అదిగో కెరటం అనుకొంటాము. సముద్రం ఆ కెరటాన్ని చూడదు, బుడగను చూడదు, నురుగును చూడదు. జ్ఞాని యొక్క పరిస్థితి అంతే. వాడికి శత్రువు లేడు, మిత్రుడు లేడు. అందుచేతనే నిన్ను నీవు చూసుకొని లోకాన్ని చూడు అనేవారు భగవాన్. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అదిగానే ఉన్నావు. కాని దానికి నేను ఎంతో దూరంగా ఉన్నాను, దానిని తెలుసుకోవటానికి నేను ఎంతో కష్టపడాలి, ప్రాణాయామం చేయాలి, దానిని పొందాలి అనుకొంటున్నావు అది నీ అజ్ఞానానికి గుర్తు. నువ్వు పొందాలి, పొందాలి అనుకొన్నప్పడు కూడా నీవు అదే అయి ఉన్నావు, ఇంక నువ్వు దేనిని పొందుతావు అంటున్నారు భగవాన్. ఎప్పడూ కూడా గురువు దగ్గర అద్వైతం పనికిరాదు. రమణమహర్షిని చూపించి ఈయనలో ఏముంది అని మొన్న ఎవరో అంటున్నారు. ఏమీలేదని చెప్పినవాడు, ఇక్కడకు వాడు ఎందుకు వచ్చినట్లు, రమణాశ్రమానికి ఎందుకు వెళుతున్నాడు వాడు. మనం భగవాన్‌కు ఒక నమస్కారం పెడితే ఈయనలో ఏమీలేదు అని చెప్పినవాడు వెయ్యి పెడుతున్నాడు. అదో రకమైన పిచ్చి. ఆంజనేయస్వామి రాముడితో చెపుతాడు నేను దేహం అనుకొన్నప్పడు నేను నీకు దాసుడినే. నేను ఆత్మ అనుకొన్నప్పడు నువ్వూ నేను ఒక్కటే. ఆ స్థితి వచ్చేవరకు గురుభక్తి విడిచిపెట్టకూడదు. ఒక్క గాఢనిద్రలో తప్పించి మిగతా టైము అంతా దేహం

గొడవలో, మనస్సు గొడవలో ఉంటున్నావు. మరిగాఢనిద్రలో ఈ దేహం, మనస్సు ఎక్కడకి వెళ్ళిపోయినాయి. ఏది లేదో దాని గురించే ఆలోచిస్తున్నావు, ఏదైతే ఉందో దాని స్మరణ వదిలేసావు, అది ఉంది అనేటువంటి జ్ఞాపకం కూడా పోగొట్టుకొన్నావు, ఆ స్మృతే నీకు పోయింది. గాఢనిద్రలో మనకు శరీరధ్యాస లేదు, మనస్సు ధ్యాస లేదు, తెలివితేటలకు సంబంధించిన ధ్యాసలేదు, ఏదీలేదు. అక్కడ మనం ఉన్నామా, లేదా అంటే ఉన్నాము, సుఖంగా ఉన్నాము పగలు ఆస్థితి మనకు వస్తే అంతా ఆనందమే, అంతా శాంతే. లోపల వస్తువు ఉంది, అది నీకు అనుభవంలో లేదు. అది నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏ బలహీనతలు, ఏ అలవాట్లు అయితే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోమని శాస్త్రం చెపుతోంది. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే బలహీనతలు ఉన్నాయని, అలవాట్లు ఉన్నాయని నువ్వే అనుకొంటున్నావు అవి బాగా బలంగా ఉన్నాయని అనుకొంటున్నావు, అంత బలంగానే సాధన చేస్తున్నావు. లేనివి లేనట్లు గ్రహిస్తే, ఉన్నదేదో ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది, ఆ వివేకం సంపాదించుకో. లేనివి ఉన్నాయని చెప్పేవాడవు నువ్వే, దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసేవాడవు నువ్వే. జ్ఞానిని అయిపోయాను, పొందవలసింది ఏదో పొందేసాను అని చెప్పేవాడవు నువ్వే. ఇటువంటి గొడవలు వద్దు. ఉన్నాయి ఉన్నాయి అనుకోవటం కూడా ఒక తలంపు అంతకంటే ఏమీలేదు. ఏదో తెలుసుకోవాలి అంటున్నావు కదా చైతన్యం అలా అనుకోదు ఎందుచేతనంటే అంతాతానే. అంతాతానే అయినప్పుడు తెలుసుకోవటం అంటూ ఏమీలేదు. ఏదో తెలుసుకోవాలి అని దేహం అనదు, ఎందుచేతనంటే అది జడం. ఏదో తెలుసుకోవాలి అని ప్రతీరోజు గోల చేసేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు కదా వాడిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు అంటున్నారు భగవాన్. సన్యాసం అంటే తెల్లబట్టలు తీసేసి ఎర్ర బట్టలు కట్టుకోవటం కాదు, దేహంతో తాదాప్యం పొందే తలంపును విడిచిపెట్టటమే సన్యాసం. నీ ప్రవర్తన ప్రోపర్‌గా ఉంటే నేను అనే తలంపు దానంతట అదే ఊడిపోతుంది. ధ్యానం కూడా చేసేది కాదు, వచ్చేది. ఎక్కడో ధ్యానం మాట అటు ఉంచండి, నీ మాటలో ప్రేమ లేదు, ఎప్పుడైనా ఎవరితోనైనా దయగా మాట్లాడావా, ఎండలో నిలబడి బాధపడేవాడిని నీడకు రమ్మని ఎప్పుడైనా పిలిచావా ఇంకనీకు నేను ఎలా పోతుంది పిచ్చివాడా. నీ బిహేవియర్‌ను బట్టి అది పల్చబడి రాలిపోవాలిగాని బలవంతంగా వదిలించుకోవాలి అంటే వదిలించుకోలేవు సరికదా అది గట్టిపడుతుంది అన్నారు. కురుపు పెచ్చు దానంతట అదే రాలిపోవాలి కాని కంగారు పడి మనం ఆ పెచ్చును కెలికాము అనుకోండి, పెచ్చుపోదు సరికదా చీము పడుతుంది. ఇదీ అటువంటిదే. నీ బిహేవియర్‌ను బట్టి ఈదేహబుద్ధి నెమ్మదిగా సన్నగిల్లి నశించాలి కాని కంగారు పడితే అదిపోదు. ఈ దేహబుద్ధి నశిస్తేనేగాని నీకు ఆత్మబుద్ధి కలుగదు. రైట్ ఏక్షన్, రైట్ స్పీచ్, రైట్ బిహేవియర్, రైట్ తింకింగ్ వీటి వలన కూడా భగవంతుడిలో ఐక్యం అవ్వవచ్చు. ఒక పని బాగా నేర్పుగా చెయ్యటమే యోగం కాదు, ఆ పని నిన్ను బంధించకుండా చూసుకోవాలి, అది నిజమైన యోగం. ఒక డాక్టరు గారు బాగా ఆపరేషన్ చేసారు అనుకోండి. మీరు

చాలా గొప్పగా చేసారు అంటాము అనుకోండి, ఆమాట వలన ఆయనకు అహంకారం వస్తే అది యోగం కాదు. ఆపరేషన్ బాగా చేసారు అనకముందు వాడి మనస్సు ఎంత సమానంగా ఉందో, మీరు బాగా ఆపరేషన్ చేసారు అన్నతరువాత కూడా అంత నిర్వికారంగా ఉంటే, అదీ యోగం. అంటే నువ్వు చేస్తున్న పని నిన్ను భగవంతుడిలో ఐక్యం చేయాలి. మీరు గొప్పగా చేసారు అంటే దానిలో నుండి ప్లెజర్ తీసుకొంటాము అనుకోండి మీకు మీలోపల ఉన్న స్వరూపానికి సెపరేట్‌నెస్ పెరిగిపోతుంది. వేరుభావన పెరిగేకొలది మనస్సుకు బాహ్యవ్యాపారం పెరిగిపోతుంది. అక్కడ నుండి పద్మశ్రీ ఎవడిస్తాడా అని కనిపెట్టుకొని ఉంటాము. మనకు తెలిసిన వారు ఎవరైనా ఉంటే రికమండేషన్ చేయించుకుంటే పద్మశ్రీ వస్తే రావచ్చునుకాని భగవంతుడు మటుకు మోక్షం ఇవ్వడు. అందుచేత కర్మను కర్మలా కాకుండా, కర్మను యోగంగా చేస్తే నీకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. కర్మను యోగంగా చేసినప్పుడు బయటనుండి ఎవరో మనలను మెచ్చుకోవాలి, మనకి సన్మానాలు చేయాలి అనే తలంపు రాదు.

మనం దూడను తోలుకొని వెళ్ళాలంటే పచ్చగడ్డి చూపిస్తే అది మన కూడా వచ్చేస్తుంది, లేకపోతే వెనకాల కర్రపెట్టి కొడుతూ తోలుకొని వెళ్ళాలి. భగవంతుడి మీద ప్రీతి ఉన్నవారు చేసే సాధన ఎలా ఉంటుంది అంటే పచ్చగడ్డి చూపిస్తూ ఉంటే దూడ ఎంత తేలికగా మన కూడా వచ్చేస్తుందో అంత తేలికగా మనస్సు హృదయం వైపుకు ప్రయాణం చేస్తుంది. భగవంతుడి మీద ప్రీతి లేకుండా సాధన చేస్తాము అనుకోండి, బలవంతంగా దూడను కర్రతో కొట్టి తీసుకొని వెళ్ళటం వంటిది, వాటిని యాంత్రిక సాధనలు అంటారు, యాంత్రిక సాధనల వలన వస్తువు నీకు ఎలా ఎరుకలోనికి వస్తుంది. దేవుడు ఉన్నాడా అయితే మాకు చూపించండి అంటారు. దీనికి భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే దేవుడి వరకు వెళ్ళవద్దు. నీకు దుఃఖం ఉంది అంటున్నావు కదా ఆ దుఃఖాన్ని నా చేతిలోవేసి చూపించు అన్నారు. మన దుఃఖాన్ని గురువుకు చూపించలేము. అయితే దుఃఖం లేదు అనా? దుఃఖం ఉంది. లోపల ఉన్న వస్తువు మీద మీకు ప్రీతి ఉంటే, ప్రేమ ఉంటే స్వీట్‌గా, సాఫ్ట్‌గా జీవుడు లోపలకు జారిపోతాడు. జీవుడు ఎప్పుడైతే హృదయంలోనికి జారిపోయాడో వాడి జీవలక్షణాలు అన్నీ పోతాయి. మనం నేను నేను అంటున్నాము కదా. ఈ నేను ఎవడు అని ఏరోజుకారోజు ప్రశ్న వేసుకొంటూ ఉండండి. నీ ఇష్టాయిష్టాలను ప్రక్కన పెట్టి ఏపనిచేస్తే నీవు నా దయకు పాత్రుడివి అవుతావో ఆ పని చెయ్యి అని డిక్టేట్ చేస్తూ భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఆయన చెప్పిన కొన్ని మాటలు ఇప్పుడు మనకు నచ్చకపోవచ్చు, మనకు బుద్ధి వచ్చాక నచ్చుతుంది. మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఆయన మాటలను మనం వింటే, వాటియందు మనకు గౌరవం ఉంటే, వాటియందు మనకు ఇష్టం కలిగితే ఆయన ఏ హృదయంలో అయితే ఉన్నాడో అక్కడకు పెయిన్ లేకుండానే మనకు తెలియకుండానే చాలా స్పీడుగా జారుకొంటాము. ఇష్టంలేకపోతేనే కష్టం ఉంటుంది, ఇష్టంలో కష్టం ఉండదు. మీకు ఎప్పుడైతే

ఈశ్వరుడి పట్ల ఇష్టం కుదిరిందో మీకు తెలియకుండానే జీవుడు హృదయంలోనికి జారిపోయి అందులో ఐక్యమయిపోతాడు. ఏ తలంపు అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో అది తన మూలమైన హృదయంలోనికి వెళ్ళి కరిగిపోతేనేగాని నీకు భగవంతుడు స్వరూపంగా వ్యక్తంకాడు. ఎప్పడైనా మీకు లాభం వస్తోంది అనుకోండి దానిని మీరు బ్యాలెన్స్ చేసుకోలేరు అనుకోండి, మీకు నష్టం వస్తోంది అనుకోండి దానిని బ్యాలెన్స్ చేసుకోలేరు అనుకోండి, మీకు కష్టం వస్తోంది అనుకోండి దానిని బ్యాలెన్స్ చేసుకోలేరు అనుకోండి అప్పడు ఏమౌతుంది అంటే దేహగతమైననేను లోపలకు ఎంటర్ అవ్వదు, బాహ్యానికి వచ్చేస్తూ ఉంటుంది. గాఢ నిద్రలో మనకు ఏదైనా వెలితి ఉందా? దుఃఖం ఉందా? ఏమీలేదు. గాఢనిద్రలో మనం ఎక్కడ ఉన్నాము అంటే మూలతలంపు మూలంలో ఉన్నాము. జాగ్రదవస్థలోకూడా మూలతలంపు మూలంలోనికి వచ్చేసాము అనుకోండి ఎంత హేపీగా ఉంటామో, ఎంత శాంతిగా ఉంటామో ఆలోచించుకోండి. మనం ఏదైనా పనిచేస్తున్నాము అనుకోండి ఒకోసారి ఆ పని జరుగుతుంది, ఒకోసారి ఆ పని జరుగదు దానికి మీరు కంగారు పడవద్దు. పూర్వ జన్మలకీ, ఈ జన్మకీ సంబంధం ఉంటుంది. ఒకోసారి తక్కువ ప్రయత్నంతో ఎక్కువపని అయిపోతుంది, ఒకోసారి ఎక్కువ ప్రయత్నం చేసినా తక్కువ పని అవుతుంది. మనం లోకంలో చూస్తున్నాము కదా కొంతమంది ఏపనీ చేయరు, వారికి రోజులు సుఖంగా వెళ్ళి పోతాయి, అన్ని సుఖాలు అనుభవిస్తూ ఉంటారు, అదోరకమైన ప్రారబ్దం అంటే మనలను అలా ఉండమని కాదు. వారితో మీరు పోల్చుకోవద్దు. ఒక మనిషి ప్రారబ్దంతో ఇంకోమనిషిని ఎప్పడూ పోల్చుకోకూడదు, దాని వలన ప్రమాదంలో పడతాము, మన మనస్సు బాహ్యా ముఖానికి వచ్చేస్తుంది. మనస్సు దానిమూలంలోనికి వెళ్ళి అది కరిగిపోతే లోపలఉన్న వస్తువు బ్రహ్మం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. అప్పడు బ్రహ్మం తప్పించి ఇంకొకటి గోచరించదు ఎందుచేతనంటే అది అంతటా వ్యాపించి ఉంది. అంతటా వ్యాపించిన వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు, ఎక్కడికైనా వెళ్ళటానికి నీవు లేనిచోటు అంటూ ఉంటే కదా, అదే మోక్షస్థితి. అప్పడు స్వతంత్ర్యమైన ఆనందం, శాంతి నీకు అందుతాయి. భగవాన్ ఒక ముతక సామెత చెప్పారు. ఒకడు ఏనుగు మీద తిరగటానికి అలవాటు పడ్డాడు అనుకోండి, వాడిని మీరు గాడిదమీద ఊరేగుతారా అంటే ఎలాగ ఉంటుంది, జ్ఞాని దగ్గరకు వచ్చి మీరు స్వర్గానికి వెళ్ళండి, వైకుంఠానికి వెళ్ళండి అని చెప్పే మాటలు అలా ఉంటాయి. అంతటా వాడే అయినప్పడు ఇంకవాడికి స్వర్గం ఏమిటి? వైకుంఠం ఏమిటి? దేవుడు మంచివాడే, ఆయన స్వరూపం మీకు ఇవ్వాలని చూస్తున్నాడు. కాని మీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాల వలన ఆయన ఆకర్షణలో పడలేకపోతున్నారు, ఆ దోషాలను తగ్గించుకొనేకొలది దేవుడి యొక్క ఆకర్షణలో పడతావు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 17-10-04, అత్తిలి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అత్తిలిలో సుబ్రహ్మణ్యుడి కోవెల ప్రసిద్ధి. ఇక్కడ ఆంజనేయస్వామి గుడి 800 సంవత్సరాల నుండి ఉందని మాకు తెలియదు. ఆంజనేయస్వామిని చూసిన వెంటనే నాకు రామాయణ గాధ గుర్తుకు వచ్చింది. ఆంజనేయస్వామి గుణవంతుడే కాదు, బుద్ధిమంతుడు, వివేకవంతుడు, అన్ని సద్గుణాలు కలవాడు, ముందుచూపు కలవాడు, మహాబలవంతుడు. మనలను సకాలంలో పనులు చేసుకోమని, వాయిదాలు వేయవద్దని ఆంజనేయస్వామి చెప్పారు. ఆంజనేయస్వామి మనకు అన్ని కోరికలు తీరుస్తాడు, జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన సర్వదేవతాస్వరూపుడు, మనకు శారీరకంగా బలాన్ని, మానసికంగా ధైర్యాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు. చిత్తశుద్ధితో పనులు చేయమని చెప్పేవాడు. మనం భౌతికంగా గాని, ఆధ్యాత్మికంగా గాని అభివృద్ధిలోనికి రాకపోవటానికి మనలో చిత్తశుద్ధి లేకపోవటమే కారణం. పేకముక్కల కోట ఎంత తొందరగా పడిపోతుందో అలాగ చిత్తశుద్ధి లేకుండా భౌతికంగా చేసే పనులు నిలబడవు, తొందరగా కొట్టుకొనిపోతాయి. అందుచేత చిత్తశుద్ధి ఆధ్యాత్మికంగా ఎంతముఖ్యమో భౌతికంగా కూడా అంతే ముఖ్యం. మనం భోగాలు అనుభవించేటప్పుడు ఏపని చేయాలి, ఏపని చెయ్యకూడదు అనేది మనకు తెలియదు. మనం చెయ్యవలసిన పని చేస్తే అది ధర్మం, మనం చెయ్యకూడని పని చేస్తే అది అధర్మం. ఇది మనం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ధర్మము, యోగము, భక్తి, కర్మ ఇవి మనం మర్చిపోకూడదు, వాటిని మనం ఆచరించాలి. మనం ధర్మాన్ని ఆచరించాలి. యోగం అంటే మనం భగవంతుడిలో ఐక్యమయ్యే విధానం. ఏ క్షణానికి ఆ క్షణం మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. అజాగ్రత్త, అశ్రద్ధ పనికిరాదు. ఈవేళ చేసుకొనేపని ఈరోజే చేసుకోవాలి కాని ఆలశ్యం పనికిరాదు. మనం ఆలశ్యం చేస్తే మన దేహం ఇక్కడ వెయ్యి సంవత్సరాలు ఉంటుందా? అది ఎప్పుడు పోతుందో మనకు తెలియదు అందుచేత వాయిదాలు వద్దు. సత్కర్మ మనం విడిచిపెట్టకూడదు. మనం చేయగలిగినంత సత్కర్మ చేయాలి. మనం పూర్వజన్మలలో శరీరంతోగాను, వాక్కుతో గాని, మనస్సుతోగాని ఏవైనా దోషపూరితమైన పనులు చేస్తే ఈజన్మలో మనం సత్కర్మ చేయటం వలన పూర్వజన్మ నుండి వచ్చిన దోషాలన్నీ నశిస్తాయి. భక్తిని విడిచిపెట్టకూడదు. నేను ఇప్పుడు ఆంజనేయస్వామి గుడికి వెళ్ళినప్పుడు ఆ రూపాన్ని పరిపూర్ణంగా చూసుకొన్నాను. దగ్గరకు వెళ్ళి పాదాలను ముట్టుకొనే అవకాశం లేకపోయినా, ఆంజనేయస్వామిని కౌగిలించుకొనే అవకాశం లేకపోయిన దూరాన్నించి రెండు కళ్ళతో తనివి తీర చూసుకొన్నాను. భగవంతుడి పాదాలను ఆశ్రయించటంలో ఎప్పుడూ ఎరుక కలిగిఉండాలి. ప్రపంచంలో ఉన్న మాయ అంతా ధనంలో ఉంది, ఎక్కడ చూసినా ధనం కోసమే పేచీలు వస్తాయి. ధనాన్ని అనుభవించేకొలది ఆశ పెరుగుతుంది. సుగ్రీవా నువ్వు కోటలో ఉండి భోగాలు

అనుభవిస్తూ రామచంద్రమూర్తికి ఇచ్చిన మాట మర్చిపోయావు. కాని రాముడు మన గురించి అపవాదులు పడ్డాడు అది కూడా మర్చిపోయావా సుగ్రీవా అంటాడు ఆంజనేయస్వామి. మనం ఒక రూపంతోటి, నామంతోటి తాదాప్యం పొందుతున్నంతకాలం ఎంత సాధనచేసినా ఆత్మజ్ఞానానికి అర్హులం కాము. ఆ రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి నశిస్తేనే గాని ఆత్మజ్ఞానం కలిగే అవకాశం లేదు. బాహ్య బంధువులకు ఏముందండి, విష్ణువు మనకు ఆత్మబంధువు. చెరువులో నీరు ఉంటే కప్పలు అవి వచ్చి చేరతాయి, చెరువులో నీరు లేకపోతే కప్పలు ఎక్కడ వస్తాయి అలాగే చేతినిండా డబ్బు ఉంటే బంధువులు గాని చేతిలో డబ్బులేకపోతే బంధువులు ఏమిటి? బంధువులు లేరు అంటున్నారు. మనం బాహ్యబంధువుల కూడా తిరిగి ఆత్మబంధువులను వదిలేస్తున్నాము. బాహ్యబంధువులు అంటే వారు మనలను బంధించేవారు. మనకు జ్ఞానప్రదాత అయిన నారాయణుడిని వదులుకొంటున్నాము. విష్ణుమూర్తి వామనావతారం ఎత్తి బలిచక్రవర్తిని శిక్షిస్తాడు, బలిచక్రవర్తి మహాదాత అటువంటి వాడిని శిక్షించటం ఏమిటి అని కొంతమంది అంటారు. బలిచక్రవర్తి మహాదాత కాని అతనికి ఒక రూపాయి దానంచేస్తే అయిదు రూపాయలు గర్వం రావటం మొదలయింది. బలిచక్రవర్తి మంచి పనులు చేస్తున్నాడు, కాని అతను చేసే మంచిపనుల వలన అహంకారం నశించే బదులు అహంకారం పెరుగుతోంది, అది గ్రహించాలి. అర్థ కామాలకు దూరంగా ఉన్నవాడి ముఖంలో తేజస్సు ఉంటుంది. వామనమూర్తి మహాతేజస్సుగా ఉన్నాడు, బలి చక్రవర్తి కూడా ఆయన తేజస్సు చూసి ఆశ్చర్యపడతాడు. నీకు ఏమి కావాలో కోరుకో ఇస్తాను అన్నాడు. నాకు ఏమీ అక్కరలేదు నాపాదాలు చిన్నవి, మూడు పాదాల నేల ఇవ్వు చాలు అన్నాడు. అప్పుడు రాక్షసగురువు శుక్రాచార్యులు బలిచక్రవర్తితో ఆవచ్చినవాడు మహావిష్ణువు, వాడికి దానం చేస్తాను అంటావు ఏమిటి? నీ రాజ్యం అంతా తోడేస్తాడు. వాడికి దానం ఇవ్వవద్దు అని చెపుతాడు. అప్పుడు బలిచక్రవర్తి ఏమన్నాడు అంటే ఎంతోమంది వచ్చి నన్ను యాచించారు. ఎంతమందికో నేను దానధర్మాలు చేసాను. భగవంతుడే వచ్చి నన్ను యాచన అడిగితే ఇవ్వకుండా ఉంటానా అన్నాడు. అక్కడ కూడా తన అహంకారం చూపిస్తాడు. అప్పుడు శుక్రాచార్యుడికి కోపం వచ్చి నువ్వు ధ్వంసం అవ్వుగాక, రాజ్యభ్రష్టుడివి అవ్వుగాక అని శపిస్తాడు. అంటే వాడి గురువే వాడిని శపించేస్తున్నాడు. ఆ గురువుచేత చెప్పించేవాడు కూడా భగవంతుడే, ఆయన మాయను ఎవరూ అతిక్రమించలేరు. మనం ఏపని చేస్తున్నాము అనికాదు, ఆపని ఎలా చేస్తున్నాము అది చూసుకోవాలి. త్యాగం వలన మోక్షం వస్తుందని చెపుతారు. కాని బలిచక్రవర్తి చేసే త్యాగాలు సత్వగుణంతో చేయటం లేదు, రజోగుణంతో చేస్తున్నాడు. బలిచక్రవర్తి మూడు అడుగుల దానం ఇచ్చాను అంటాడు. వామనుడు ఒక అడుగు భూమి అంతా పరిచాడు, ఒక అడుగు ఆకాశం అంతా పరిచాడు, ఇంక మూడవ పాదం ఎక్కడ పెట్టమంటావు అని అడిగాడు. ఇంక ఎక్కడ ఖాళీలేదు, నానెత్తి మీద పెట్టు అంటాడు. మూడవ పాదాన్ని ఆయన నెత్తిమీద పెట్టి భూమిలోనికి

తొక్కేస్తాడు అంటే కిందకి అణిచేస్తాడు. నువ్వు మంచిపనులే చేస్తున్నావు కాని రజోగుణంతో ఆ పనులు చేసి ఆత్మజ్ఞానానికి దూరమయిపోతున్నావు. నిన్ను శిక్షించటానికి వచ్చాను అని ప్రజలు అనుకొన్నా నిన్ను రక్షించటానికే వచ్చాను అని విష్ణుమూర్తి చెపుతాడు. బలిచక్రవర్తి గురించి ఎందుకు చెప్పకొన్నాము అంటే మంచి పనులు చేసినా రజోగుణంతో చెయ్యకూడదు, ఆయన రజోగుణంతో చేయటం వలన లోపల కుళ్ళిపోయాడు. మనస్సులో ఈగల మోత వీధిలో పల్లకీ మోత. గురువు అంతర్యామిగా ఉండి లోపల పనిచేస్తున్నాడు. నీ బలహీనతలు ఏమిటో చూస్తున్నాడు, వాటిని తొలగించటానికి ఆయనే శక్తిని ఇస్తాడు. ఆత్మజ్ఞానం సముపార్జించాలనే ఆపేక్ష కల్గించేవాడే గురువు, దానిని పొందింపచేసేవాడే గురువు. నిరహంకారంగా, నిరాడంబరంగా కనుక చేస్తే మనం పుష్పం ఇవ్వనక్కరలేదు, పండు ఇవ్వనక్కరలేదు, పత్రం ఇవ్వనక్కరలేదు నీళ్ళు ఇస్తేచాలు. నాకు శరీరంతో పనిలేదు కాని మీరు ఇచ్చే నీళ్ళు తాగటానికి శరీరం ధరించివస్తాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఈ సంతోషం ఎవరికి, ఈ ఊరేగింపులు ఎవరికి, ఈ బాధలు, భారాలు, లాభాలు, నష్టాలు, చావులు, పుట్టుకలు, ఎవరికీ అన్నీ అహంభావనకే. అహంభావన లేకపోతే ఏదీలేదు. బలిచక్రవర్తిలో ఉన్న అహంభావనను తొలగించటానికే మహావిష్ణువు వామన రూపంలో వచ్చాడు. అందరూ గుడికి వెళ్ళి కొబ్బరికాయలు కొడతారు. కొబ్బరికాయ పెచ్చు గట్టిగా ఉంటుంది. అది ఎన్నోసార్లు కొడితేగాని పగలదు. అలాగే మన అహంకారం గట్టిగా ఉంటుంది. కొబ్బరికాయ పగిలిందా లోపల నీళ్లు ఉంటాయి అలాగే మన అహంకారం పగిలిందా లోపల అమృతం పొందుతాము. అది మన తెలివితేటల వలన పగలదు. స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరకటాక్షం ఈమూడూ ఉండాలి. ఈశ్వరునిదయలేకుండా మనవల్ల ఏమీ అవ్వదు. ఉన్నదే ఈశ్వరుడు, మనం బొమ్మలం. అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. మీరు నటనకోసం కాకుండా అన్ని విధములుగా హృదయపూర్వకంగా, నిండు మనస్సుతో ఆయనను శరణు వేడుకొంటే ఈ భూమి మీద తిరుగుతుండగానే నిన్ను శాంతిలో ముంచుతాడు, మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. అసలు లౌకికులకు జ్ఞానం వచ్చే అవకాశం లేదు, లౌకికులతో స్నేహాలు చాలా ప్రమాదం. బాబాగారి దగ్గర భగత్ అనే భక్తుడు ఉండేవాడు. భగత్‌కు బంగారం అన్నా, డబ్బు అన్నా లోపల ఇష్టం ఉంది, ఆ వాసనపోవటం లేదు. ఒకసారి బాబాగారు, భగత్ కూర్చొన్నారు. ఒక అమ్మగారు చెంబునిండా బంగారం పెట్టి బాబా దగ్గరకు పంపారు. ఆ తెచ్చిన వాడు వెళ్ళిపోతూ ఉంటే కూర్చోమని బాబాగారు చెప్పారు. మట్టిని, రాయిని, బంగారాన్ని ఎవరైతే సమానంగా చూస్తున్నాడో వాడే జ్ఞానానికి యోగ్యుడు అని గీతలో చెప్పాడు. మీరు ఏ శాస్త్రం చదివినా తత్వయుక్తంగా చదవాలి, అలా చదివితే తత్వం తెలుస్తుంది లేకపోతే చెమట మిగులుతుంది. భగత్‌కు ఏమనిపించింది అంటే బాబాగారు ఎవరు ఏది ఇచ్చినా ఎవరో ఒకరికి తిరిగి ఇచ్చేస్తారు అలాగే ఆ చెంబు నాకు ఇస్తారేమో అని చూస్తున్నాడు. వీడికి లోపల బంగారం మీద కాంక్ష ఉంది కాని వీడి కాంక్ష తొలగించాలి.

అప్పుడు బాబాగారు భగత్‌తో ఏమన్నారు అంటే ఈ చెంబులో ఉన్న బంగారం నీకు గొప్పగా కనిపిస్తోందా, నా హృదయం నీకు గొప్పగా కనిపిస్తోందా అని అడిగారు. బంగారం కంటే నీ హృదయంలోనే ఎక్కువ అందం కనిపిస్తోంది అని భగత్ అంటాడు. అప్పుడు బాబాగారు ఆ వచ్చిన మనిషిని పిలిచి ఆ బంగారం ఎవరైతే ఇచ్చారో తిరిగి వారికే ఇచ్చేయి అని చెపుతారు అంటే వీడిలోని వాసన పోవటానికి అలాచేసారు. మన ప్రాణ ప్రయాణ సమయంలో అంటే జీవుడు ఈ శరీరాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళే టైములో నన్ను స్మరిస్తే నీకు ఉత్తమస్థితి కలుగుతుంది అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు కాని అప్పుడు మనకు ఏ వాసనలు అడ్డువస్తాయో, ఏ సంస్కారాలు అడ్డువస్తాయో మనకు తెలియదు. ఇప్పటినుండి మనం ప్రాక్టీసు చేస్తే అప్పుడు ఏమన్నా భగవంతుడిని స్మరించే అవకాశం ఉండవచ్చు.

నువ్వు కానిదానిలోనుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. మీరు బాగా తెలివి గలవారు అని ఎవరైనా మిమ్మల్ని అంటున్నారు అనుకోండి, మీకు సంతోషం వస్తుంది. ఎవరు సంతోషిస్తున్నారు? మీ అహంకారం సంతోషిస్తోంది, అంటే మీ అహంకారానికి ఫుడ్ సప్లయి అయిపోతోంది, ఇంక నీవు ఈ కర్మచక్రంలో నుండి బయటకు రాలేవు. బాహ్యమైన వస్తువుల దగ్గర నుండి గాని, బాహ్యమైన మనుషుల దగ్గర నుండిగాని, పరిస్థితులలో నుండిగాని కొంచెం ప్లెజర్ తీసుకొన్నా అది పునర్జన్మకు కారణమవుతుంది అని శాస్త్రం చెబుతోంది. నీ మనస్సు ఎలా ఆడిస్తే అలా ఆడకు, శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించు అప్పుడు నీవు తరిస్తావు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నీవు అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటే నీవు ఏదైతే కాదో దానితో నీకు ఉన్న తాదాత్మ్యం తగ్గిపోతుంది. నీకు దేహబుద్ధి తగ్గాలి. నీకు శవబుద్ధి తగ్గకుండా శివబుద్ధి నీకు రాదు. దేహాన్ని ఆత్మ అనుకోవటం వలన అది ఆత్మ అవ్వదు. నువ్వు అనుకోవటం వేరు, అవ్వటం వేరు. శరీరానికి మరణం రాకముందే అంటే పుట్టుక, చావు మధ్య భాగంలో ఎవడైతే రాగద్వేషముల యొక్క వేగం, కామక్రోధముల యొక్క వేగం తగ్గించుకొంటున్నాడో, ఎవడైతే కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొంటున్నాడో వాడే ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన చేయగలడు, వాడికి భగవంతుడు తన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు అంటే మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. భగవంతుడు చెప్పిన వాక్యాన్ని మనం ధ్యానం చేయాలి. దేవుడు చెప్పిన మాటలకు హృదయంలో చోటు ఇస్తే, వాటిని మననం చేస్తూ ఉంటే, వాటిని ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే భగవంతుడు ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. ఆయన ఇస్తే మనం పుచ్చుకోగలము కాని డిమాండు చేసేది కాదు. నీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా, నిన్ను కష్టాలు వెంటాడుతూ ఉన్నా, ఏవైనా సమస్యలు ఇబ్బంది పెడుతూ ఉన్నా ఈశ్వరుని పట్ల నీకు ఉన్న విశ్వాసం చలించకూడదు. ఈశ్వరుడు ఉన్నాడా, లేడా అనే సంశయానికి నీ హృదయంలో తావియ్యకూడదు. అప్పుడు ఈశ్వరుడు దయ నీ మీద వర్షిస్తుంది. కాలులో ముల్లు ఎటువంటిదో, కంటిలో ఉన్న నలుసు ఎటువంటిదో మనస్సులో ఉన్న సందేహం కూడా అటువంటిదే, సందేహం పనికిరాదు. ఈశ్వరుడి పట్ల పరిపూర్ణమైన

విశ్వాసం ఉండాలి. ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడు ఒక్కడే, ఈ జీవకోటిని వారియొక్క ప్రారబ్దం ననుసరించి తిప్పుతున్నాడు. జరిగేది ఏదో జరుగుతుంది, జరుగరానిది ఏదీ జరుగదు. మనం భగవంతుడిని పూజిస్తూ, ఆయన పాదాలకు మన శిరస్సును తాకిస్తూ, ఆయన రూపాన్ని మనకళ్లతో చూసుకొంటూ, మన మనస్సులో స్మరించుకొంటూ ఈ చక్రాన్ని అనుసరిస్తూ ఆయన చెప్పిన పని చేస్తూ ఆయనను పొందటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. మనం జీవలక్షణాలు పెట్టుకొని నేను బ్రహ్మమును అయిపోయాను అంటే చివరకు ఉన్నది ఊడిపోతుంది. మనం జీవలక్షణాలను ఓవర్‌కమ్ చేయటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మనం మంచి చేస్తే మంచి ఎదురువస్తుంది, చెడ్డచేస్తే చెడ్డ ఎదురువస్తుంది. కాలప్రవాహంలో మనం చేసినదే మనకు ఎదురువస్తుంది. మనకు ఉన్నది వస్తుంది కాని లేనిది రాదు. మహారాష్ట్రలో గజానన మహారాజు అని ఒక సెయింట్ ఉండేవారు. ఆయన దగ్గరకు కొంతమంది వచ్చి లోపల ఒకటి పెట్టుకొని బయటకు ఒకటి చెపుతూ తింగరతనంగా ఉండేవారు. ఒకతను వెళ్ళి నేను బ్రహ్మభావనలో ఉంటున్నాను అని చెపుతున్నాడు. వాడికి ఉన్నవి అన్నీ జీవలక్షణాలు. బ్రహ్మం గురించి గీతలో ఏమి చెప్పారు అంటే అహంబ్రహ్మాస్మి అంటున్నాడు. బ్రహ్మం నీటిలో తడవదు, దానికి పుట్టుకలేదు, చావులేదు, అది అగ్నిచేత దహంచబడదు అని అంటూ ఉంటే గజానన మహారాజు ఏమన్నారు అంటే బ్రహ్మం అగ్నిచేత దహించబడదు కదా అయితే ప్రక్కన మంటమండుతోంది వీడిని తీసుకొని వెళ్ళి అగ్నిలో పడవేయండి అన్నారు. ఈ శ్లోకం ఇంక ఎప్పుడూ చదవనండి బాబోయ్ అని అతను అదే పరుగు మరల రాలేదు. అహంబ్రహ్మాస్మి అనేది అనుభవం తాలుక వాక్యం అది. నువ్వు చిలుక పలుకలు పలుకుతున్నావు. మనలో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటో మనం చూసుకోవాలి. మన శక్తికి మించిన పనికి మనం వెళ్ళకూడదు, అలావెడితే ఆయాశం, ఆవేశం మిగులుతాయి. కొంతమంది మహాభక్తులు ఉన్నారు, చిన్న బోదెలను దూకినట్లు రాగద్వేషములను అలా దాటివెళ్ళిపోయిన వారు ఉన్నారు, మనం వారితో పోల్చుకొంటే ఎలాగ? అలా మనం ఉరికితే బోదెలో పడతాము. అందుచేత మన అంచనా మనం చూసుకోవాలి. ఎక్కడైనా మసి అన్నం ఉంది అనుకోండి దానిని మనం తింటామా, తినము. అలాగే మన మనస్సు మసిగా ఉంటే ఈశ్వరుడు మన మనస్సును ఎలా తీసుకొంటాడు, ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఎలా ఇస్తాడు. మన మనస్సును మనకే శిక్షగా వదిలేస్తాడు. ఇంక మనలను ఎవరో శిక్షించనక్కరలేదు, నీ మనస్సు మసిగా ఉంటే దానిని బాగుచేసుకో అంతేకాని నా మనస్సు స్వచ్ఛంగా ఉంది, నిదానంగా ఉంది, ఏకాగ్రంగా ఉంది అని ఇలా పిచ్చి మాటలు చెప్పవద్దు. నీకు అనేక తలంపులు వస్తున్నాయి. ఈతలంపులు అన్నీ ఎవరికి వస్తున్నాయి? నేను అనే మొదటి తలంపుకు వస్తున్నాయి. ఒక్క గాఢనిద్రలో తప్ప స్వప్నావస్థలో, జాగ్రదవస్థలో ఇది దేహంతో తాదాప్యం పొంది ఉంటుంది. దీనినే మూలతలంపు అంటారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే మూలతలంపు మూలంలోనే నారాయణుడు ఉన్నాడు. ఆ మూలతలంపు

మూలాన్ని చూడకుండా అది నశించదు, మూలతలంపు నశించిన చోటనే నారాయణుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు, అదే నీ చివరి జన్మ, మరల ఈ మాయలోనికి రానక్కరలేదు అని చెప్పారు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను గౌరవించకపోతే అది మన అజ్ఞానానికి గుర్తు. ఏది తెలుసుకొన్నాక అన్నీ తెలియబడతాయో అట్టి వస్తువును తెలుసుకో అర్జునా, ఏది అనుభవంలోనికి వచ్చిన తరువాత దానితో సమానమైన సుఖంగాని, శాంతిగాని లేదు అని తెలుస్తుందో అట్టి వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యవయ్యా! నీవు యోగివికా, యోగికాని వాడు సుఖికాలేడు. కృష్ణుడు అర్జునుడికి విశ్వరూపం చూపించాడు, సృష్టి అంతా తన హృదయంలో చూపించాడు, ఉపనిషత్తులసారం, వేదాల సారం అంతా సమన్వయం చేసి గీతను అర్జునుడికి బోధించాడు అది జ్ఞానగంగ. ఇది అంతా చెప్పి అర్జునా నాపని ఏదో నేను చేసాను, నేను చెప్పేది ఏదో నేను చెప్పాను, నీకు ఎలా బాగుంటే అలా చెయ్యి అన్నాడు, వాడు దేవుడు. మీరు తొందరపడకండి. జ్ఞానం వస్తుందా, రాదా అని అనుమానం పెట్టుకోవద్దు, మరల మీ అనుమానమే మీకు అడ్డువస్తూ ఉంటుంది. మీకు జన్మాంతరంలో నుండి వచ్చే వాసనలు, కోరికలు ఉంటాయి. మీ సాధనలో, భక్తిలో, శరణాగతిలో, ఆత్మచింతనలో, విచారణామార్గంలో ఆత్మానుభవం పొందటానికి ఏ విషయాలైతే అడ్డువస్తున్నాయో అవి అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి. భగవంతుడు నీకు కాళ్ళు ఇచ్చాడు ఉపయోగించుకొంటున్నావు, చేతులు ఇచ్చాడు ఉపయోగించుకొంటున్నావు, కళ్ళు ఇచ్చాడు ఉపయోగించుకొంటున్నావు, మరి బుద్ధి కూడా ఇచ్చాడు బుద్ధిని ఎందుకు ఉపయోగించు కోవటం లేదు. నీకు ఏది మంచిదో బుద్ధితో ఎందుకు నిర్ణయించుకోలేకపోతున్నావు. నీ బుద్ధికి అందని విషయాలు చెప్పటానికే శాస్త్రం వచ్చింది. నీ బుద్ధికి అందని విషయాల గురించి కంగారుపడవద్దు. భగవంతుడు చెప్పినమాటలను ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించి తరించు అని గీతలో చెప్పాడు. మనలను ఎవడైతే జైలులో పెట్టాడో వాడే మనలను విడిపించగలడు. మనం తప్పచేస్తే క్షమించమని అడిగితే మనలను క్షమిస్తాడు అయితే మనకు పశ్చాత్తాపం ఉండాలి. మన దేహప్రారబ్దంలో ఏది ఉంటే అదే వస్తుంది. వచ్చేది రాక మానదు ప్రారబ్దంలో లేనిది కృషిచేసినా రాదు. ప్రారబ్దం దేహానికి సంబంధించినది. అయితే నీవు దేహంతో తాదాప్యం పొందవద్దు అప్పడు అదృష్టం వచ్చినప్పడు పొంగిపోవు, దురదృష్టం వచ్చినప్పడు కృంగిపోవు, జీవితంలో సమానంగా ఉంటావు. దేహంతో తాదాప్యం ఉన్నప్పడు నీకు దుఃఖం, ఆతాదాప్యం లేనప్పడు నీకు దుఃఖం ఏమిటి? ఒక మహాజ్ఞానిని తీసుకొని వెళ్ళి పెంటమీద కూర్చోబెట్టిన వాడి ఆనందం రవ్వంతకూడా తగ్గదు. విశ్వాసహీనులు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులు కారు, విశ్వాసపాత్రులను మాత్రమే భగవంతుడు జ్ఞానంతో అలంకరిస్తాడు.

దిll 15-10-2004న చించినాడలో దేవీ విగ్రహం ప్రతిష్ఠిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

అరుణాచల రమణులకు - సుస్వాగతము
సద్గురు శ్రీ తండ్రికి - యిదె వందనము
వినయ భక్తితోడ - చేయు మా విన్నపము
ఆలించి, అందించుము, జ్ఞానామృతముll

చరణం
అరుదుగా లభియించును - ఇంతటి వరము
శివుడే గురుడై వచ్చె - మా సుకృతము
మసిబారిన హృదయాలకు - భాస్కరతేజం
వికసించె పరిమళ కుసుమాలకు - ఉదయంll

చరణం
మీరిచ్చే ప్రసాదమ్ము - మేటియైనది
మేమిచ్చే ఆతిధ్యము - కొంచెమైనది
అవధిలేని గురువు ప్రేమ, సాటిలేనిది
అందరికి ప్రమోదమై - ముక్తినిస్తదిll

చరణం
మీదు దీవెనలు మాకు శ్రేష్ఠమైనవి
మాలో విశ్వప్రేమ శక్తిపెంచు సిరులవి
వచ్చీరాక పలుకుతున్న మాటలెయివి
శ్రీ సచ్చిదానంద మూర్తి కరుణ ఝురులివిll

కందర్ప పద్మారామ్
అత్తిలి రమణ సత్‌సంగం

అరుణాచల గిరి తిరువన్నామలై

REGISTERED NEWS PAPER

RNI NO. APTEL/1999/1667

Postal Regn.No.PMG/VJ/1-3/03

Prepayment : Tech-31/Pre.Pmt/BMV/02

Postage Prepaid

To

301. P. Sandhya, C/o P.V.S.V.K. Varma, D.No. 151, Rao & Raju Colony, BanjaraHills, Road No-2, **HYDERABAD - 500034**

If undelivered please return to :

RAMANA BHASKARA

SRI RAMANA KSHETRAM

JINNURU - 534 265. W.G. Dt. A.P.

Editor, Printer, Publisher : **P.S. RAMA RAJU**

Lakshmi Modern Rice Mill, Ullamparru, Palakol - 534 265. W.G.Dt. ✆ 08814 224589, 224689

Printed at : **SHRIRAM GRAPHICS,** Bank Street, Palakol - 534 260. W.G.Dt., ✆ 222438